

SÜMEGE-SZENT-GRÓTH

VEGYES TARTALMU HETILAP.

Megjelen minden vasárnap.

Előfizetési árak:		Hirdetmények:		A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez küldendők.
Égész évre	4 ft = 8 korona	2 hasábos petitsor egyszerű hirdetésnél	9 kr.,	A lapot illető minden fizetés a kiadóhivatalba küldendő
Fél évre	2 ft = 4 "	többszöri hirdetésnél	7 kr. — Bélyegdíj 30 kr.	Kéziratokat vissza nem küldünk.
Negyed évre	1 ft = 2 "	Nyilttér petitsora 20 kr.		
Egyes szám ára 10 kr.		Csak bérmentett leveleket fogadunk el.		

Lapunk számára hirdetések elfogad. Budapest: a Reuter ügynökség, Blockner J., Eckstein Bernát hirdetési irodája Fűrdő-utca 4 sz., Magy. Távir. Iroda hirdetési irodája, Gránátos-utca 1., Fischer A. D. hirdetési irodája, Hatvani-utca 1. és Goldberg W. A. Bécsben: Mosse Rudolf hird. irodája, Szombathelyen: Apfel Sándor hird. irodája.

Alakítsunk fillokszéra ellen védekező egyesületet!

Felér a tatárpusztítással az a csapás, melylyel bortermelő vidékeinket a fillokszéra sújtja. Ez átkozott apró féreg, az ő végzetlen szaporaságával és rendkívüli gyors elterjedésével hazánknak már nem egy virágzó vidékét tette tönkre. Ahol ezelőtt jó módban élő, megelégedett nép lakott, ma ott elszegényedett, jövőjén kétségbeesett lakosság tekint aggodalommal szomorú sorsa felé. A fillokszéra kivette szájából a betevő falatot, szétépte a szeretet fonálát, mely őt apáinak földjéhez kötötte, s kezébe nyomta a görcsös vándorbotot, mely vezeti őt jobb haza felé a messze Amerikába.

Ez újabb népvándorlás pedig napról napra nagyobb mérvet ölt, melyből a statisztika adatai szerint hazánk is busásan ki-veszi a maga részét. Elszorul szívünk, ha rá gondolunk, mennyi munkaerőt, mekkora tőkét, hány adózó polgárt veszít el e réven hazánk! Hány terület, mely eddig a szőlő kultúra következtében dúsan fizető aranybánya volt, ma már kopár, terméketlen pusztaság! A hegyoldalak, melyek eddig szőlővel beültetve életet, gazdagságot tükröztek vissza, ma — mintha a halál fagyos szele érte volna őket — a pusztulás és nyomor képei.

Súlyos, nagyon súlyos nemzetgazdasági baj ez, melyet összetett kezekkel, két-

ségbeeső lemondással nézniünk nem szabad, hanem törhetlen eréllyel, nem lankadó ki tartással és buzgalommal kell ellene felvennünk a harcot. E harcban pedig részt kell venni az államnak, a társadalomnak és az egyesnek egyaránt, mert csak így lehet közös erővel, szívós küzdelemmel legyőzni a bajt.

És hogy az emberi ész és szorgalom itt is fényes győzelmet arat, azt megmutatta Franciaország, a világ első bortermelő országa. Itt a szőlőterületnek nagyrésze a fillokszéravész áldozatául esett s bár ellene irtószert feltalálni manapság sem sikerült, a francia ernyedetlen munkásság mégis megmutatta, hogy a veszedelem leküzdhető. A fillokszérától letarolt területek ma újra teljes pompájukban virulnak és dúsan fizetik vissza a rájuk fordított munkát és költséget.

Itt a példa: kövessük!

Az állam eddig is üdvös intézkedéseket tett. Szakfőriakat küldött ki az ügy tanulmányozására, hogy szerzett tapasztalataikat itthon érvényesíteni lehessen; törvényeket és rendeleteket hozott, melyek a veszedelem tova terjedésének akadályozására, az elpusztult vagy eddig parlagon hevert területek beültetésére, szőlőiskolák alkotására, a vérsújtotta nép adóterheinek könnyítésére szolgálnak. Amde nem szabad mindent az államtól várnunk! Tegye meg kötelességét és fogjon munkához a társadalom és az

egyes is, mert csak így lesz a védekezés lehetséges és hasznos.

E végre alakítsunk fillokszéra ellen védekező egyesületet.

Ne várjunk ezzel egy órát sem, mert minden elröppent óra közelebb hozza a veszélyt! Ne várjunk míg a baj nyakunkra jő, hanem készüljünk ellene már most, hogy a védekezés annál eredményesebb, gyorsabb és hasznosabb legyen.

Hála Isten! Sümege és a vidék egy részének szőlőit még ez ideig megkímélte a fillokszéra, de tekintve ennek országszer- te való gyors elterjedését, tekintve, hogy Sümege is már a küszöbén a baj, aggod- va lessük a napot, melyen a veszedelem nálunk is felüti fejét. És kell-e azt bizonyít- gatnunk, hogy Sümege és a vidék amugy is szegény lakosságának mily borzasztó csapás lesz az, ha szőlőit a fillokszéra tönkreteszi?

Azért kövessük Tapolczának és vidé- kének jó példáját: alakítsunk fillokszéra el- len védekező egyesületet!

Az első kísérlet évekké ezelőtt meg- történt: nem sikerült! Amde ez elriaszon-e bennünket, hogy e nagyfontosságú ügyet új életre keltsük? Nem, hanem inkább arra ösztönözzön, hogy annál nagyobb szeretet- tel, buzgalommal és előrelátással fogjunk megvalósításához.

A társadalom vezéregyéniségeihez for- dulunk tehát esdő-kialtó szóval: vegyék kezökbe ez ügyet! Keltsék föl vastag kö- zönyéből a szőlőbirtokos osztályt és szőlit-

A „SÜMEGE-SZENT-GRÓTH” EREDETI TÁRCZÁJA.

Népdalok.

Irta: Pintér György.

Vigan szóljon . . . .

Vigan szóljon a hegedű húrja,
Mert szívemnek igen nagy a buja;
Hadd üzzem azt vig nótával mostan,
— Hadd rá cigány kétszeresen jobban!

Bánatomban mit tehetnék még mást?
Minthogy iszom a javából folyvást!
Azért ide, bort, korsmáros! többet;
Ha veszem is lab alól a földet . . .

Elmegy a tél, ha tavasz jön arra,
Száll a bűm is minden pohar borra . . .
Te meg cigány hadd csak tovább nótám
— Így feledem, hogy megessalt a rózsám.

Messze vannak . . . .

Messze vannak a csillagok, de messze,
Azért mégis lenézhetnek a földre
S kit szeretnek, meglátják a virágot,
Így boldogan élnek át a világot,

Közel vagyok, közel hozzád angyalom,
De szép lelked azért még se láthatom!
— Volnék inkább, mint a csillag oly messze,
Csak lelke is a lelkedbe nézhetne.

Valahányszor . . . .

Valahányszor csak szerettem,
Megesládott az én szívem;
Egyszer a lány hűtlensége,
Maskor meg a sorsnak vétke.

Pedig én is forrón vágytam
Élni földi boldogságban!
Mert e nélkül mi az élet?
Csupa bánat, mely nem éltet . . .

Azért könnyet még se ontok,
Hiszen leszek én is boldog:
Mint a virág őszszel retent:
Halálatom közel érzem.

Fehér virág.

Bálban ismerkedtek meg, Zoltán, aki elő- kelő dugszagú család utolsó, egyetlen férfi sarja volt, halálosan beleszeretett a csodaszép Zombory Amandába, akinek szépségén, ifjuságán kívül nem volt semmije. Ő volt ez időben az estélyek s bálók unnepeit szépsége, a hölgyek irigyltje, a férfiak halványa.

Ki akadályozhatta volna az ifjut abban, hogy szívével kezét is fel ne ajánlja annak, akit szerelmé összes lángjával szeretett?

Mégis az ő kezei nyújták a halálhozó italt az imádott leánynak, amint a tánc hevéből egy ablak fülkébe húzódva, oly esdőn könyörgött csak egy cseppnyi hűsítőért. És ő habozás nélkül

nyújtá az italt, a mely a leányt egészen felüdi- tenni látszott . . .

Hogyan is vette volna észre a hirtelen sá- padást a szép arczon, hiszen ő csak a táncra nyújtott hóféhér kart látta, meg az üdvözítő mo- solygást piros ajkai körül. Aztán újra táncoltak a keringő szédítő dallamára. A kis firtos szöke fő bágyadtan simult a férfi vállára . . . ekkor mar keblébe szívtá a halál leheletét. Midőn távozá- sukkor a puha prémes belépőt felségíté neki az ifju, akkor már egész testében reszketést érzett a leány, de azért mosolyogva suttogetta: holnap elvárom. —

Másnap el is jött Zoltán. A szülőknél tud- tára adja, hogy Amandát szereti s nőül akarja venni. Hogy ne adtak volna örömmel beleegyezé- süket? Hiszen Amanda szépségének méltó kerete lesz a fény, a pompa, a mi Zoltán oldalánál vár rea! Pedig Amanda már ekkor beteg volt. Kebléből fojtó köhögés tört fel, szemcibben szózatlan tűz égett, a mely százszor szebbé tévén, de arczán ott virultak a halál rózsái.

Megtartották az eljegyzést s édes boldog- sággal szamitották a napokat, a melyek az eskü- vőtől elválasztják őket. A leány pedig napról- napra halványabb lett s mind sűrűbben kellett elrejtetni a véresepkeket, a melyek egy-egy kö- högési roham alkalmával előtörttek lazás ajka- közül. Zoltannak nem volt szabad látni azokat! — Majd elmegyünk Abbaziába, oda, hol, enyhebb a levegő s ott meggyógyulsz — suttogetta az ifju halvány menyasszonyához. Amanda csendesen ismétegette: — meggyógyulok . . . meggyó- gyulok. —

Egyszer aztán egészen kimerült, elgyengült,

sák tömörülésre, egyesülésre a közelgő rém ellen. Még pedig minél gyorsabban, mert mindegyik elmuló nap közelebb hozza a bajt.

Itt a tél, az eszme megvalósításának legalkalmasabb időpontja. Ne engedjük ez időt elmúlni a védekező egyesület megalakulása nélkül. Megköveteli ezt tőlünk első sorban az az édes anyaföld, mely meleg szeretetével eddig táplált bennünket; megköveteli az alsóbb néposztály, mely az édes anyaföldnek munkása; de megköveteli minden egyes birtokosnak saját érdeke is, annál is inkább, mert itt a magánérdek egyuttal fontos közérdek is.

Azért újból felemeljük kérést szavunkat: Alakítsunk fillokszéra ellen védekező egyesületet!

Az ősi haza felkutatása.

Irta dr. HOLLÓSY ISTVÁN.

Folytatás.

Hanem igenis beszélnek évezredek óta már a latin, görög, arab stb. kutatók az „indó-szkytha” nagy népesaládról, indó sztytia birodalomról és meglepő bizonyosságot tesznek arról, hogy a dák, a kelta, a jász, a gót, a géta, az avar, a bolgár a hun, a kazár népek régi öröksége Európában senkit nem illet meg oly jogosan, mint éppen minket, magyarokat, kik az európai indó-sztytia népesaládról legtisztább törzsét képezzük.

Es még sokat elmondanak az újabb történelmi kutatások a magyarok benső szellemi életéről. S megtudandó, hogy őseink a műveltség milyen fokán állottak, tekintsek meg ellenségeink csak Magyarvár romjait, vagy őseink diplomáciai zseniáltságára s becsületességére hivatkozunk, mint az ókor és középkor legbölcsőbb és legbecsü-

agyát sem hagyhatta el többé. S a mint ott feküdt fehér, csipkes ágában halványan, betegesen, senki sem ismert volna benne arra a ragyogó, viruló alakra, a mely habkönnyű ruhájában tovarepül a báterem fenyves parkettjén. Pedig ott szivta magába, ott az illatos, langyos levegőjű teremben öldöklő betegsége csiráját.

Szemei az emesztó láztól lecsukódnak, ajkairól érthetetlen szavak röppennek el. Majd esendülni kezd s Zoltán nevet suttogja. Üdvözült mosolygás száll az ifjú felé a lazban égő szemparból s halvány kis atlatszó kezei az övéibe kulesolódnak, seiyemlágja haja végig omlik a fehér vankoson s beborítja az ifjú könnyektől aztatott arcát, aki egész napokat tölt el így térdelve beteg menyasszonya ágya előtt.

— Zoltán! — suttogja hozzá — azt álmodtam, hogy mi esküdni mentünk az oltárhoz. Ram adtak a menyasszonyi ruhát, a koszorút is a fejemre tették, csak az érthetetlen — s atlatszó kis kezével megsimítja homlokát — hogy én nem tudtam megmozdulni. — Nyujtott karodat sem fogadhattam, — mert meg voltam merevedve. — Egyszerre csak elkezdett alattam mozogni a föld . . . és én kétségbeesve láttam, hogy te itt maradsz — mig én . . . Oh Zoltán! meghalok — tudom, érzem. —

Szemei könnybe borulnak s egy újabb köhögési roham egészen elveszi minden erejét, s ki-merülten esik vissza a vankosokra.

Hangos zokogással borul a férfi a drága testre, s a tetszetlenül nyugvó kis kezeket csokkolgatja. Vigasztaló szavakat nem talál számára, hisz az ő sive is olyan nehéz, olyan súlyos.

Elérkezett az esküvőre kitűzött nap. Csakugyan menyasszonyi ruhát adtak a leányra, koszorút is tették a fejére, szép fehér myrtus-koszorút s fatyolt is borították a koszoru fölébe . . . A szaktól irigyelt szép leány, a gazdag Derecskey menyasszonya, ott tekszik hideg ravatalan, szép szeméit örök álomra esukta le a halál. Piros rózsák, halvány liliumok borulnak hideg marvány alakjára, a mely csak lehült fehér virágnak látszik ott a többi viragok közt. Lábihoz gyöngyvirág koszoru van helyezve, széles fekete szallagján e felirat: Letűnt vezéresillagának: Zoltán. — Hiába ébresztgeti völégénye hívó szava! hiába hullnak mozdulatlan alabastrom-arczára a forró könnyek, hiába! Miért is tűz a napsugár az elhervadt viragokra, a melyeket az éjszakák fagyos csókja érintett? Hiszen nem képes melegével feléleszteni azokat.

Németh Aranka.

letesebb politikusa, vagy arra a tényre, hogy mikor az állítólagos innógermán népek még a műveltségnek legtávolibb zónájáig sem jutottak el, addig, Priscus Rhetor tanúsága szerint, már a magyar époszok, rege-dalok egy kifejtett nemzeti költészet virága gyanánt díszlettek őseinknél, a költészet, irodalom ápolása pedig annyira a nemzeti elem fundamentumát képezték, hogy közalap volt rendelve a magyar dalosok (igriczek) osztályának fentartására.

Vagy mit szólunk ahhoz, a midőn azt hallottuk unos-untalan, hogy a magyarban nincsen filozófiai szellem, szóval értelme nem oly magas, mint a többi nyugati népeké. Es mikor az egész Nyugat lázas érdeklődéssel tanulmányozza az ós-India bámulatraméltó bölcsészeti irodalmát: azt látjuk, hogy a németek szellemóriása, Schopenhauer, elferdítve lemásolta annak a férfinak tanait, a ki 2500 évvel előbb élén, már akkor a műveltség oly magas fokán állott, hogy tanait csak most kezdik egész mélységesen átérteni és felfogni s az újkori filozófia legtiszteletreméltóbb iskoláját alapítják reá.

Es mit gondoljon a magyar ember, mikor e fonséges filozófiai tannak szerzője bevalja, hogy ő — Csákya — a sztytia-nemzetből való s épen a kusa-nép országa volt szülőhazája? Nem kell-e arra a meggyőződésre jutni, hogy a magyar nemzet multját illetőleg teljesen hamis nézetekkel látták el a közönséget, Arisztótelesz szofizmaival, holott nemzeti géniuszát mellőzték s mellőzik ma is, amidőn már Angol, Francia- és Németországban a legnagyobb buzgósággal fordulnak az ós-India kulturájához, abból tanulván a természet, az örök igazság hangján szólni; a kendőzött szépséget, a mesterkéltséget elhagyva.

Mert ne gondoljuk, hogy csak mi magyarok vagyunk abban a helyzetben, hogy politikánk, művészetünk, irodalmunk fejlődésének alapját, alapjait kell még keresnünk, hogy egészen nemzetivé tegyük álamunkat, művészetünket, irodalmunkat. A német, angol, francia ép úgy fáradoznak nemzeti eredetük megoldásán, mint mi, s legyen elég például felhoznom, hogy a 40 es években a francia akadémia kétszer egymásután tűzött ki pályadíjat arra a kérdésre, hogy mely népek laktak a Fekete és Káspi-tenger között az őskortól a nép-vándorlás idejéig. Még érdekesebb a dán tud. akadémia 1835. évi pályadíja, mely azt kívánta megfejtetni, hogy adassék elő a hunok eredete. Ne is gondoljuk, hogy ez a kérdés olyan jelentőségű dolog csak, mintha az csupán a tudományos világot érdekelné.

Mialatt lázas sietséggel igyekeznek azon, hogy minél több gyilkoló eszközt találjanak fel és a védelem czimén előlják a szabadságot: sokkal nemesebb buzgalommal fáradoznak viszont mások azon, hogy a tudomány és béke lehetlenné tegyék a tudatlanságot és háborút.

Ebből a szempontból az ári-népek őstörténelmi kutatásának, közös eredetük és rokonságuknak, melynek mindig több-több szószólója akad a historikusok között, mondom, e szempontból véve világtörténelmi jelentősége van e kérdésnek.

Nálunk, és ép úgy a külföldön is, ahol már megelégették a görög-latin minták utánzását, van még egy más jelentősége is. Az ősi eredet kérdésének megfejtése fogja megadni az alapot igazán ahhoz, hogy arra felépítsük a magyar nemzeti kulturát, a magyar nemzeti álam első követelményét. (Vége)

A katonasorozás tervezete az 1894. évre.

Vármegyénkire az 1894-ik évre az újonczozási tervezetet az alispáni hivatal következőleg alapította meg:

a tapolezai járásban márczius 5., 6., 7., 8., 9., 10-én. Polgári elnök báró Puteáni Géza megyei bizottsági tag, polgári orvos dr. Mangin Karoly kir. tanácsos és megyei t. főorvos;

a sümegi járásban márczius 12., 13., 14., 15-én. Polgári elnök Gyömöréy Janos megyei bizottsági tag, polgári orvos dr. Lakonich Gábor járásorvos;

a szentgróthi járásban márczius 17., 19., 20-an. Polgári elnök Botfy Lajos megyei I. aljzós tisztb. főjegyző, polgári orvos dr. Mangin Karoly megyei t. főorvos;

a zala-egerszegi járásban márczius 27., 28., 29. és 30-an, Zala-Egerszeg városában márczius 31-én. Polgári elnök Csertán Károly alispán, polgári orvos dr. Mangin Karoly megyei t. főorvos;

a novai járásban április 2., 3., 4-én. Polgári elnök Dervarics Janos megyei bizottsági tag, polgári orvos dr. Hary István megyei t. főorvos; az alsó-lendvai járásban április 6., 7., 9., 10. és 11-én. Polgári elnök Hajos Mihály megyei bizottsági tag, polgári orvos dr. Király Mór járásorvos;

a esaktornyai járásban április 13., 14., 16., 17. és 18-an. Polgári elnök Csertán Károly alispán polgári orvos dr. Krasovecz Ignác megyei t. főorvos;

a perlaki járásban április 20., 21., 23., és 24-én. Polgári elnök dr. Tuboly Gyula megyei bizottsági tag, polgári orvos dr. Böhm Szidney járásorvos;

a letenyi járásban április 26., 27., 28-án. Polgári elnök dr. Hauser Janos megyei bizottsági tag, polgári orvos dr. Hajos Sandor járásorvos;

a nagykanizsai járásban április 2., 3., 4-én. Polgári elnök Hertelendy Béla megyei bizottsági tag, polgári orvos dr. Mangin Karoly megyei t. főorvos;

Nagy-Kanizsa városában április 5., 6., 7-én. Polgári elnök Csertán Károly alispán, polgári orvos dr. Mangin Karoly megyei t. főorvos.

a pacsai járásban április 9., 10., 11-én. Polgári elnök Baranyay Ödön megyei bizottsági tag, polgári orvos dr. Hary István megyei t. főorvos;

a keszthelyi járásban április 13., 14., 16-án. Polgári elnök Botfy Lajos megyei I. aljegyző, polgári orvos dr. Mangin Karoly megyei t. főorvos.

A sorozásra felhívott állítás-kötelesek száma a tapolezai járásban 941, a sümegiben 597, a szentgróthiban 451, a zalaegerszegiben 621, a esaktornyaiában 767, a perlakiban 716, a letenyiben 551, a nagykanizsaiában 577, a pacsaiában 581, a keszthelyiben 538, a novaiban 387, az alsó-lendvaiban 929, Zala-Egerszeg városában 124, Nagy-Kanizsa városában 280. A vármegye egész területén összesen 8060, kik közül 3664 az I., 3399 a II., 1997 a III. korosztályból. Sümegről az I. korosztályból 46, a II. ből 26 és a III. ikből 24 legény áll katonasor alá.

Különfélék.

— **Szobor-szentelés.** Megható szép egyházi ünnepélye volt a sümegi szentferenczrendűek templomának. Ugyanis Gombai Ferencz sümegi gazda egy értékes és szépkivitelű ludi Mária-szobrot ajándékozott a zárda templomának, mely a templom és sekrestye közti kápolna oltárára van elhelyezve. Ennek felszentelése f. hó 2-ára Gyertyaszentelő napjára volt kitzive. A felszentelést maga a tartományi főnök Skrobának Flórid végezte, ki titkárával e czélra jött városunkba. A szobor megáldása után szt. misét mondott fényes segédlettel, majd pedig a szószékre lépve, gyönyöftü szent beszédet tartott. Az ünnepély a templomot zsufolásig megtöltő közönség jelenlétében folyt le.

— **Mulatság Túrjén.** Sikerült táncestélyt rendezett a túrjei Társaskör jan. hó 30-án a tagok és más meghívottak tömeges részvételével. Páratlan jókedv s kedélyesség tették a mulatságot családias jellegűvé. A talp alá valót Tóth Lujzi jeles szt-gróthi zenekara szolgáltatta. ételek és italokról pedig özv. Málits Józsefné gondoskodott. A mulatók a hajnal hasadására oszlottak szét.

— **Népesedési statisztika** Január hónapban városunkban születet 18, meghalt ugyan csak 18 egyén.

— **Közvacsora** A kaszinó tagjai számára f. hó 6-án hushagyó kedden társasvacsora lesz.

— **Csendélet.** Gebhardt István napszám most jan hó 29-én d. e. a fő utcán megtámadta Kemény József ácslegény. A mit sem sejtő Gebhardt torkon ragadva kést rántott elő s azzal a fejébe döfött. E hőstett után futásnak indult, de csakhamar elfogták.

— **Tolvaj kocsis.** Lopásra esábitotta mult

vasárnap az alkalom Spiegel Jakab kocsisát. A kitünő alkalom a helybeli korona szálló udvarán kinálkozott, a hol egy magára hagyott fogat rajta egy felöltővel, nagyon furta a fejét. Hamarosan tulesvén egy kis lelkiismereti furdalason, s megnyugtatta magát az enyim és tied fogalmára nézve, kileste a legkedvezőbb pillanatot s szerencsésesen elesente a felöltőt, minden baj nélkül szállította a gazdájának a szomszédban levő lakására, örülve a jó fogásnak. De meg van írva, hogy derűt boru. A fogat és felöltő tulajdonosai Dunst F. keszthelyi apatlebanos ur és kaplanja rögtön észrevették a felöltő hiányát, s a rögtön megejtett vizsgálatnak eredményeképp alapos gyanu terhelte Spiegel Jakab kocsisát, mint aki az időtáiban az udvaron settenkedett. A gyanu megbizonyosodott, mert még el sem rejtezte a tolvaj a felöltőt, mar is nagy szomoruan vette észre, hogy volt, nincs. Ugyancz történt a szabadságával is, a járásbírósgá börtönében elmélkedhetik immár a földi dolgok egyenlőlen felosztásáról.

— **Közgyűlés.** A sümegi népbank és segélyegyesület f. e. január hó 6-án tartotta 21-ik évi rendes közgyűlését. Epstein Vilmos igazgató konstatalván a gyűlés határozatképességét, a jelen-voltakat elnök választásra hívja fel. kik egyhangulag Bánfi Alajost választották elnökül. A mult gyűlés jegyzőkönyvének felelőválasza után, az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentését és a mérleget a közgyűlés tudomásul vette s az igazgató-ságnak a felmentést megadta. A forgalom 1 010,205 frt 79 kr. a tiszta nyeresémeny 5380 frt 36 kr. volt, melynek felosztására a gyűlés elfogadta az igazgatóság következő javaslatát: a tartalékalaphoz 10% 538 frt 03 kr., az elemi iskola könyvalapjára 20 frt, az ipariskolának 12 frt 33 kr., a négy-leteknek 5—5 frt, 400 részvény után osztalek 9 trtjával 3600 frt; a jövő évi számlára attétetik 1200 frt. Végül a gyűlés vezető elnöknek jegyzőkönyvi köszönetet szavazott a közgyűlés.

— **Táncmulatság.** Zala-Eggerszegen az elagott vagy munkaképtelenne vált iparosok, azok özvegyei es arvainak segély alapja javára január 27-én tartott mulatság igen szépen sikerült. A fesz-telen magyaros jókedv egész virradtig tartott s a pompás hangulat egész reggel 8 óráig együtt tar-ta a szépszamu közönséget. A negyest 2 kolon-ban táncoltak. A jövődelem 98 frt volt.

— **Böjti predikációk.** Ez évben a sümegi Szent-Ferenc templomban a böjti szónoklatokat Huszár Leander hitsonok fogja tartani.

— **Ifjuságom.** E címmel adta ki Farkas Károly kötetmenyeinek javaresztét. A csinos kial-lításu kötet ára 1 frt. s a szerzőnél Zala-Teskán-don rendelhető meg.

— **Rianás.** A Balaton jége a meleg napsu-garak behatása következtében megriant. Most milliónyi darabokban zajlik a jeg a magyar ten-geren s egyelőre megszunt a halászat.

— **A zalaegerszegi állangymnázium ügyében** január 27-én értekezlet volt Zala-Eggerszegen, a gazdasági egyesület helyiségeiben. Az értekezlet ezelje az volt, hogy a gymnázium számára a vá-rostól egyszer s mindenkorra követelt 40.000 frtra nevez a képviselők tagjainak aggodalmait elosz-lassa. Szigeti Antal ügyvéd, mint korelnök meg-nyitván az értekezletet, a szóban forgó gymnazi-um ügyet ismertette. Többek hozzászólása után az értekezlet veget ért, s amint az ott uralkodott lelkes hangulatból következtetni lehet, a városi képviselők meg fogja szavazni a szükséges 40.000 frtot. A városi képviselőtestület ez ügyben a gyűlést meg is tartotta, s egyhangulag, nagy lel-kesedéssel elhatározta, hogy hozzájárulnak a val-lás- és közoktatásügyi minster azon kikötéséhez, hogy az épület helyreállítására egyszer s minden-korra 40000 frtot adnak, a fentartásra évenként 5000 frtot fordítanak s alkalmas helyen 6000 negyszög méter területet jelölnek ki.

— **Vasuti engedély.** A kereskedelmi miniszter a magyar államvasutak Somogy-Szobba állomásától a dunántúli helyiérdekű vasutak Csömödér állomásáig, továbbá eb-ből a vonalból kiágazólag egyfelől Iháros-Berénytől Véségig, másfelől pedig Tóth-Szt.-Mártonból a d. h. v. Csömödér állomásáig vezetendő helyiérdekű gőzmozdonyu vasut vonalakra az engedélyt dr. Krajszik Ferenc orsz. gyűlési képviselőnek egy évre me-gadta.

— **A sümegi járásbírósgá kimutatása** a kir. jbirósgágnál alkalmazott bírósági végre-hajtók munkaköréről és tevékenységéről. I. Végrehajtás: Az előző évről folyamatban maradt 83, érkezett az 1881. évi 60. t. cz. alapján ingatlanokra és azok haszonélveze-tére árverés 76, ingókra: foglalás és becslés 330, árverés 136; az 1877. 22 t. cz. alap-ján foglalás és becslés 39, árverés 10; — elintéztetett: foganatosítással 275, nem szor-galmazás miatt visszaterjesztéssel 344, elin-téztetlen maradt 75. — II. Csőd és hagyatéki ügyekben nyert megbízás: érkezett 2, telje-sített 2. — III. Egyéb megbízás: kézbe-sítés 1, biztosítási végrehajtás 11, zárlat 6.

— **Temetés.** Dr. Kellemen Károly reál-iskolai igazgató nejét január hó 28-án a közönség oly általános részvéte kísérte az örök nyugalom helyére, minőt régen lát-tunk. A város lakosságának minden osztálya tömeges megjelenésével adott részvéte nek kifejezést. A koporsót a szebbnél-szebb ko-szoruk egész sora fedte, mint a fájdalom és részvét érzelmének látható jelei: Édes Illusomnak — Károly Feledhetlen nővérünk-nek, A feledhetlen nővér és sógornőnek — Lajos és Anna, Részvéte jeléül — A tanár-kar, A redliskola ifjusága, Sógornőknék — Vid és Jung-család, Felejthetlen kereszt-anyámnak és több felirat nélkül. — Nyu-godjék békében az oly sokáig szenvedett, élete virágában elhervadt fiatal asszony; az érte bánkódóknak pedig enyhíte szívét a gondolat, hogy halála megszabadító anyala volt a súlyos kinoktól.

— **A virtus.** Bógor Károly és Molnár János kőmives legények igen kitünő barát-ságban élnek egymással, melynek képe a kutya-macska barátság. Vasárnap este úgy kilenckor találkoztak a Ramasetter utcában, s igen élénken tudakolták egymástól, ki lé-gyen a pátronus szentjük és hogy van az édes mamájok? Az élénk tarsalgás közben Bógor Károly szeretete érezhető jeleül ugyancsak czirógatta pajtását egy husáng-gal, aki viszontszeretettel mindenféle titu-lussal tisztelte meg őt. Végül egymásnak kedves egészségére kölcsönösen eret is óhajtottak egymáson vágni, de a rendőrök ott teremvén, a baráti szeretet magasán lo-bogó lángját a köter hűvösségével oltot-ták le.

— **A csáktornyai kisededő egyesület** mult évi bevétele 3286 frt., kiadása 4124 frt., készpénze pedig 2935 frt volt. Dekkert Jó-zsefné ovónót állásán véglegesítették, a böj-tön pedig az egyesület javára Alszeghy Alajos rendezése mellett műkedvelői elő-dássaí egybekötött hangversenyt fognak rendezni.

— **Csáktornyán iparhatósági megbizot-takká Kelemen F., Kollárits S., Kómár F., Rosenberg L., Nuzsy N., Lukofnák J., Novák J., Prusitz A., Ditrich J., Gácsár J., Lukács J., Masztnak J., Szeivert A., Bors J., Molnár G., és ifj. Hanzsel választattak meg.**

— **Táncmulatság.** A sümegi polgári önképző körnek január 27-én tartott ha-gyományos farsangi mulatsága az idén is kiválóan sikerült; mint mindig ugy most fesz-telen pezsgő jó kedv, szívből fakadt őszinte kedélyesség uralkodott a mulatság tartama alatt. Az igen szép számban meg-jelent hölgyek közül sikerült feljegyeznünk a következőket: Bakos Józsefné, Bódis Ignáczné, Bódis Mátýásné, Kaufman József-né, Kondor Lajosné, Könyne Józsefné, Lá-zár Károlyné, Pencz Mihályné, Pozsonyi Józsefné, Pressing Józsefné, Reisinger Mihály-né, Sátor Jánosné, Schröder Józsefné, Ská-lák Mihályné, Spiegel Jakabné, Tóth József-né (lisztes), Tóth Józsefné (órási), Bleiveisz Mariska, Czotter Mariska, Gaál Etti, Gróf Lina, Gróf Róza, Horváth Jolán, Huszák nővérek, Könyne Mariska, Lázár Nina, Nagy Gizella, Sátor Gizella, Schröder Erzsé, Spiegel nővérek és Urr Terike. Felülfizetni sziveskedtek: Streid István 1 frt 50 kr., Takács Zsigmond, Horvát János, Bakos Fe-rencz, Mild Mihály és Tóth József (Sopron) 1—1 frtot, Spranits Julia, Bódis Tivadar, Horvát Gábor, Epstein Ödön, Malomsoky János, Éles Károly, Bokor Jenő, Kholmán Miksa, dr. Bárdi László, Kovács Ferencz, Zimits Vilmos, Könyne József, Bódis Mátýás, Tóry György, Keszler Pál, Skálák Mihály, Olasz Jánosné, Szidnay Antal, Winberger Gyula 50—50 krt., Huber Ignácz, Tóth Jó-zsef 40—40 kr., Korein József, Mezey Ká-roly, Kovács Zsigmond, Veber Elek 30—30 krt., Cságoli Istváu, Mosansker Arnold és Mátýus Ignácz 20—20 krt., Kholmán Fáni és Kholmán Szidi 10—10 krt., összesen 18 frt 80 kr., melyért legmélyebb köszönetét nyilváníja a kör nevében a rendezőség.

— **A Lesencze-Tomajon állítólag e kö-vetett templomrablás tárgyában hitelt ér-**

demlő helyről a következőkről értesítik la-punkat: Miután káplánunk elment s plé-bánosunk már néhány hét óta gyengélke-dő, az egyházi funkciót kiségitőleg Szekér Fakund sümegi Ferenczrendű szerzetes tel-jesíté. Ez a mult hét egyik napján Istvádra ment ki misézni, mely alkalommal tárczáját 166 frt 15 kr. készpénzzel elvesztette. Kez-detben maga sem tudta, hol, de ugy vé-lekedett, hogy a „habitusán“ levő zsebből menet közben a készpénzt tartalmazó tár-czája, mely nagy könyv alakú volt, ki nem eshetett s annak másképen kellett elvesznie. Ezen helyes feltevést megerősíteni látszék Sipos Istvánnának azon állítása, hogy ő látta azt, midőn a szerzetes a sekrestyében miséző ruhájába öltözött, ez alkalommal a segítségén lenni szokott s volt templom-szolga valami nagyobb tárgyat felvett. Igy valószínű, hogy a tárcza ez alkalommal esett ki. Mindezek daczára a templomszolga, kit a szerzetes állásához méltóan az oltár előtt is kérdőre vont, — hogy arra moraliter hasson, — mindent tagad. Törvényes kény-szereszközt alkalmazásba venni Sz. ugy lát-szik, nem akar. Ismerve Szekér népszerű-ségét, — a rajta eképpen esett malitia, — az anélkül is jó lelkiületű istvándi népet ugy annyira bántja, mint már kisebb kör-ben hallottam, hogy azon esetben, ha a pénz meg nem lenne, azt ugy közakarattal összeadják.

— **A zalaegerszegi ügyvédi kamara** rendes évi közgyűlését február hó 19-én tartja Zala-Eger-szegen az ügyvédi kamarának hivatalos helyisé-gében. A közgyűlés tárgyai: 1. A mult évi köz-gyűlésről felvett jegyzőkönyv fölolvásás. 2. A mult évi kamarai működéséről jelentés. 3. A kamarai pénztár állapotáról jelentés. 4. Az 1894-ik évről szóló pénztárnoki számadások felulvizsgálása s jóváhagyása. 5. Az 1894-ik évre szóló költségve-tésnek megállapítása s a szükségelt fődózet meg határozása. 6. Az ügyvédek és ügyvédjelöltek név jegyzékének fölolvásása. 7. Nctáni indítványok tár-gyalása.

— **„Hét év multán“** címmel új regény je-lent meg az Egyetemes regénytárban. Szerzője Delpit Albert, akinek a mostani francia regény-irok között meseszövés és jellemz és dolgában alig akad parja. Legújabb regényének az is köl-csönöz különös érdeket, hogy egyik regényében a francia expediciót Tonkingba tárgyalja, s ez által exotikus szokások és embrek leírását adja mesteri tollával. De nem ez a regénynek főerde-me, hanem a pompás mese, mely egy szerelmi históriát tárgyal olyan költői színezettel, hogy az olvasó figyelmét pillanatig se engedti lankadni. Nem könnyű dolog Delpit szép nyelvét magyarra átültetni, de a fordító: Szigethy Szalay Erzsike nagyon ügyesen oldotta meg föladatát s Delpit regénye csaknem ugy olvassa magát, mintha cre-deti volna. Kapható a regény minden könyvke-reskedésben és ára két csinos piros vászonkötés-ben egy frt. Kiadja Singer és Wolfner Bu-dapest.

Vasuti menetrend.

Sümegről Ukkra indul:

reggel 6 óra 25 p., d. e. 10 óra 55 p., d. u. 2. óra 46 p., este 6 óra 30 perczkor.

Sümegről Tapolczára indul:

Reggel 8 óra 2 p., d. c. 12 óra 33 p., d. u. 4 óra 17 p., estn 8 óra 1 perczkor.

Szerkesztői izenetek.

- **Berenicze.** Jön.
- **Sz. Ukk.** Kérem, sziveskedjék megláto-gatni, ha bejő.
- **G. A. Székesfehérvár.** A verset közöljük.

Kiadótulajdonos és felelős szerkesztő:

HORVÁT GÁBOR.

Főmunkatársak:

ÉLES KÁROLY és KOCSIS KÁROLY.

Nyilttér.*)

A Sümeg-Szent-Gróth című lap 1894. év január hó 21-én megjelenő számában a nyilttérben Kohn Henrik bérő által hoztam intézett nyilt levelére vonatkozólag, csak annyit jegyzek meg, hogy ötlet ezen uton nem követhetem, hanem ellene sajtó pórt indítottam, s annak eredményét annak idején ugyanezen lapban közölni kötelességemnek tartom.

Jelen nyilatkozatom késedelmének egyedüli oka az, hogy hazulról tavol lévén, e nyilatkozat azonnali közlését lehetetlenné tette.

Zala-Gógánfa, 1894. január hó 28-án.

Semetke József
földbírtokos.

*) E rovatban közlöttekért nem vállal felelőséget a Szerk.

3911. sz./tk. 1893.

ÁRVERÉSI HIRDETMEY KIVONATA.

A sümegi kir. jbiróság mint telekkvi hatóság közhírré teszi, hogy Bors Rozi és Bors Anna végrehajthatónak ifju Bors János és társai végrehajtást szenvedő végrehajtási ügyében a sümegi kir. jbiróság területén levő Zala-Erdőd községben fekvő a nyavaládi 42. számú telekjkyben felvett következő ingatlan jarulékokra u. m. a f (210—212) 305 és 389. hrszám alattiakból Bors felső János 1/4-ad részbeni jutalékára 1692 frt 75 krban ezenel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendeli, és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1894. évi február hó 17-ik napjának délelőtti 10 órakor Zala-Erdődön a község házánál megtartan-

dó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsáranak 10%-át vagyis 169 frt 27 krt. készpénzben vagy az 1881. 60. t. cz. 42. §-ában jelzett arfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333 szám alatt kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy a 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a banatpénznek a bíróságnal elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt atszolgáltatni.

A kir. jbiróság telekkönyvi hatósága.
Sümegen, 1893. évi október hó 30-ik napján.

RUTICH kir. aljarasbíró.

Hirdetmény.

A veszprémi püspökség tulajdonához tartozó, Tapolca nagy-községben helyezett

vizfői műmalom

bérbe adatik s azonnal átvehető.
Bérleni óhajtok Veszprémbe a püspöki jöszág kormányzóságához forduljanak.

Sümegen, 1894. január 30.

Huber Ignác üzlete
Portékával van tele
A ki ahhoz csak bemegy
Látja annak hogy jól megy.

Mert ő szépet tud adni
Olesón is tud vásálni
Ezért hozzá sietnek
Nem csak a helybeliek.

Uraim hát siessünk
Divatbazarba menjünk
Hadd győződjünk meg róla.
Ugy van-e mint megírva

Most kapot ám sok szépet
Finom férfi szövetet
Manzsetákat és gallért
Kapni ott potya árért.

És izléses nyakkendő
Van ottan elegendő
Szóval minden kapható
Nő és férfinak való.

Ki a pénzt szereti
Jobb helyre nem teheti
Mert az spórol igazán
Ki a bazárban vásál.

HUBER IGNÁCZ
divatbazaros SÜMEGEN.

HORVÁT GÁBOR

könyvnyomdája, könyv- és papir-kereskedése

S ü m e g e n,

Ajánlja a legujabb divatu betűkkel felszerelt

könyvnyomdáját

csinos kiállítású meghívók, eljegyzési kártyák, névjegyek, számlák, levélpapírok, borítékok: továbbá minden a nyomdai szakba vágó munkák elkészítésére.

Körjegyzők részére nagy nyomtatvány raktár.

Papirkereskedésben nagyválasztéku levélpapírok dobozokban.

Nagy raktár író- és rajzszerekben.

Megrendelések gyorsan és pontosan teljesítetnek.

Nyomatik Horvát Gábornál Sümegen.